

får muligheder for en bedre spredning såvel i boligområder som på boligformer.

Vi har igennem nogle år haft en forsøgsordning kørende i nogle kommuner, som gav mulighed for at tilgodese en bedre fordeling af indflyttere. Det har været alt, lige fra et ønske om at tilgodese nyttilflyttere i en kommune, som havde behov for en større tilvækst af beboere, til en kommune, som har haft en forsøgsordning med, at man ikke ønskede at have for meget pendleri på kryds og tværs i kommunen af hensyn til miljøet, og til et ønske om, at man bedre kunne tilgodese ældre eller unge, eller børnefamilier for den sags skyld, i bestemte dele af et byområde eller, som der også har været mulighed for i forsøgsordningerne, at undgå, at den onde cirkel i socialt belastede boligområder kunne fortsætte.

Der har været utrolig mange gode erfaringer, som vi har kunnet indhøste, med den fleksibilitet, der har været lagt op til på det her forsøgsområde. Derfor er vi også meget enige med boligministeren i, at det er rigtigt at permanentgøre den her forsøgsordning. Igen: Hermed får kommunerne altså et redskab, som de kan bruge, hvis de ønsker det, i samarbejde med de almene boligforeninger til at sikre netop den alsidige beboersammensætning. Vi ser det her som et meget konstruktivt værktøj for kommunerne til at sikre en god fordeling af borgerne ud fra behov, et værktøj, som giver muligheden for en rigtig god bopolitik.

Vi finder det også meget positivt, at der lægges op til at etablere en særlig målrettet støtte til særlig udsatte almene boligafdelinger. Vi har jo haft rigtig gode erfaringer fra den tidligere ordning. Her tænker jeg på de initiativer, der kom fra Regeringens Byudvalg i 1993-1994, som klart har vist sig at give nogle rigtig gode resultater. Jeg erkender: Vi har ikke set, at Rom blev bygget på én dag, men det var der vel heller ingen der havde forventet. Men vi har altså faktisk kunnet se, at vi har kunnet flytte noget ved at gå ind og tage de her initiativer. Det, vi har kunnet se, er, at det er blevet mere attraktivt at bo i de boligområder, huslejen er blevet billigere visse steder og de fysiske forhold er blevet bedre.

Vi er selvfølgelig ikke så naive at tro, at dette initiativ redder hele verden, men vi har set nogle resultater, som vi mener er værd at følge op, for det nytter noget.

Så lægges der også i boligministerens forslag op til, at kommunerne kan gå ind med anvise-

ningsret i forhold til de private andelsboliger. Jeg var i starten inde på, at vi ser det som meget væsentligt, at vi alle i det her samfund er med til at bidrage til et godt fællesskab og hermed også til en god bopolitik. Og det betyder også, set med vores øjne, at det må være rigtigt, at hele den samlede boligmasse deltager i løsningen af de her problemer, det være sig andelsboligsektoren eller den almene sektor, men vi så også meget gerne, at den private udlejningssektor såvel som pensionskasserne kom til at yde deres bidrag til en god bopolitik.

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt komme nærmere ind på den private sektor og pensionskasserne. Vi skal senere her i dag have en debat om det, men der skal ikke være tvivl om, at vi alle har en forpligtelse, som vi bør indfri, til at få en god boligpolitik til at fungere her i vores land.

Med de forslag fra boligministeren, der ligger her, mener vi til gengæld der er lagt nogle værktøjer ud til kommunerne, som giver dem nogle muligheder. De kan bruge dem, de kan vælge mellem de her ting og tage det, som man netop i den enkelte kommune har behov for, og det vil sige, at vi har givet kommunerne en mulighed for at gå ind på en god, konstruktiv måde og i et godt samarbejde løse nogle problemer, som vi alle sammen har en interesse i bliver løst på en måde, så vi netop får det hele samfund fremover, som vi vel alle sammen er meget optaget af.

Dermed håber jeg også, det er fremgået, at vi kan støtte de lovforslag, der her ligger fra boligministeren.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt spørge Socialdemokratiet, hvor man egentlig vil gøre af de mange mennesker, der i øjeblikket bor i problemladte bebyggelser. Når jeg læser de her forslag, så ser jeg egentlig som en hovedinteresse i forslagene at få andre mennesker ind i bebyggelserne, men det spørgsmål, der bliver efterladt, er: Hvad så med dem, der bor der nu? Hvilke valgmuligheder skal de have?

Som jeg læser forslagene, er det meget svage initiativer, der tages på det område. Hvor er det, at Gentofte ikke bygger almene boliger? Hvor er alle de almene afdelinger, som ikke har mange ressourcetsvage beboere? Hvilke mekanismer vil Socialdemokratiet bruge for at sikre